

مریک گارلند به عنوان دادستان کل، بایدن به ندرت نام ترامپ را به زبان می آورد، او را «سلف من» یا «فرد قبلی» خطاب می کند اما در خلوت، رئیس جمهور سابق را «اون احق لعنتی» خطاب می کند. از سوی دیگر پس از خروج فاجعبار آمریکا از افغانستان، بایدن تماس تلفنی ترحم آمیزی را از یکی دیگر از رؤسای جمهور آمریکا دریافت می کند. جورج بوش به بایدن می گوید: «آخ پسر، درک می کنم الان داری چی می کشی، مقامات اطلاعاتی منو تو در دسر انداختند.» بایدن از او با ما هم شاک می بود که چرا در سال ۲۰۱۴، زمانی که رهبر روسیه به کریمه حمله کرد و به اندازه کافی جلوی پوتین ایستادگی نکرد. رئیس جمهور آمریکا به یکی از دوستانش می گوید: «آنها در سال ۲۰۱۴ گند زدند. بهمین دلیل الان ما به اینجا رسیدیم. باراک هیچ وقت پوتین را جدی نگرفت.» بایدن در ادامه می گوید: «ما هیچ کاری نکردیم. ما به پوتین مجوز دادیم ادامه دهد.» او عصبانی می شود: «خب، من این مجوز را باطل می کنم.» رابطه بایدن با وزارت دادگستری آمریکا بدون درگیری بوده است. اما وودوارد می نویسد رئیس جمهور آمریکا در خلوت از پیگرد قانونی پسرش، به ویژه از دادستان کل عصبانی بود. بایدن یکبار به یکی از دستیارانش شکایت می کند: «هیچ وقت نباید گارلند را انتخاب می کردم. این (پرونده) لعنتی هیچ وقت از بین نمی رود.» وودوارد همچنین صحنه ای را بین پدر و پسر در کاخ سفید در بهار ۲۰۲۲ توصیف می کند که رئیس جمهور آمریکا با دوستی شام می خورد که هانتر بایدن وارد شد، پشت میز نشست و درباره این صحبت کرد که چرا او تنها فردی است که در انتخابات میان دوره ای بیشترین ضرر را خواهد کرد. وودوارد می نویسد: «هانتر درباره بحران شخصی خود صحبت می کرد. رئیس جمهور بایدن به صندلی اش تکیه داد، چشمانش را بست و آه کشید.» در تابستان ۲۰۲۴، پس از عملکرد فاجعبار بایدن در مناظره با ترامپ، گمانه زنی ها درباره توانایی بایدن برای ماندن در رقابت ریاست جمهوری سراسر کاخ سفید و حزب دموکرات را فرا گرفته بود. طی هفته های بعد، بایدن عزم خود را جزم کرده بود و اصرار داشت که کناره گیری نمی کند.

وودوارد می نویسد، آنتونی بلینکن که به وفاداری و روابط نزدیکش با بایدن معروف است، در یک ناهار دوفتور در ۴ جولای درباره این موضوع حساس با بایدن صحبت می کند. بلینکن می گوید: «نمی خواهم ببینم میراث شما به خاطر می افتد. هر کسی که در موردش نوشته می شود با یک جمله توصیف می شود. این میراث اوست. اگر این تصمیم شما را به ماندن و برنده شدن در انتخابات دوباره می رساند، بسیار خوب. اما اگر باعث ماندن و باخت شما در انتخابات می شود، این همان جمله خواهد بود.»

بلینکن سپس از بایدن می پرسد: «آیا در خودتان این را می بینید که ۴ سال دیگر ادامه دهید؟ باید بتوانید به این سوال پاسخ دهید.»

بایدن، هریس و فحش های لعنتی

در ۲۱ جولای زمانی که بایدن از رقابت ۲۰۲۴ کناره گیری کرد، او فوراً حمایت خود را از کامالا هریس اعلام کرد و به هریس این امکان را داد تا حمایت حزب دموکرات را حفظ کند و از مبارزات داخلی و به هم ریخته داخل حزبی جلوگیری شود. بایدن هنوز یادش است که عدم دریافت حمایت رئیس جمهور چه حسی دارد. به گفته وودوارد، بلینکن درباره حمایت فوری از هریس می گوید: «فکر می کنم احساس عدم دریافت حمایت باراک اوباما در سال ۲۰۱۶ را در بایدن زنده کرد. او ناامید شده بود. احساس می کرد که به عنوان معاون، حمایت رئیس جمهور یک سلسله مراتب عادی

بایدن در تماس تلفنی به نتانیاهو می گوید این را «پیروزی تلقی کن» اما نخست وزیر اسرائیل مخالفت می کند. بایدن می گوید: «لازم نیست اقدام دیگری انجام بدی. هیچ کاری نکن.» در آخر اسرائیل حملات محدود و حساب شده ای را علیه ایران انجام می دهد که بایدن آن را پیروزی حساب می کند. بایدن به مشاوران خود می گوید: «می دانم (نتانیاهو) قرار است یک کاری انجام دهد اما روشی که من آن را محدود می کنم، این است که به او بگویم «هیچ کاری نکن».» اما ناامیدی ترامپ از نتانیاهو بر سر جنگ بیشتر شد. پس از ورود ارتش اسرائیلی که به رفع وارد شدند، بایدن درباره نتانیاهو می گوید: «او یک دروغگوی لعنتی است.» در ماه جولای پس از حمله هوایی اسرائیل در بیروت که منجر به کشته شدن فرمانده ارتش نظامی حزب الله و سه غیرنظامی دیگر شد، بایدن بر سر نتانیاهو فریاد می زند: «بی بی، چه غلطی داری می کنی؟» بایدن به نتانیاهو می گوید: «می دونی که برداشت جهان به طور فزاینده ای این است که شما یک دولت سرکش آید، یک بازیگر سرکش.» نتانیاهو پاسخ می دهد که هدف «یکی از تروزیست های هدایت کننده بود.» نتانیاهو می گوید: «ما فرصتی را پیدا کردیم و از آن استفاده کردیم. هر چی محکم تر بزنی، در مذاکرات موفق تر خواهی بود.»

«هی، بیاید به ترامپ زنگ بزنیم»

کتاب وودوارد شامل جزئیات قابل توجهی درباره محمد بن سلمان ولیعهد عربستان است که پیش از هفتم اکتبر درباره چشم انداز عادی سازی روابط خود با اسرائیل گفت و گو می کرد. پس از حمله، آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه، سفرهای سریع السیری را در خاور میانه انجام داد. او تلاش می کرد برای ارسال کمک های بشردوستانه به غزه مذاکره کند. زمانی که بلینکن به عربستان سعودی رسید تا با بن سلمان ملاقات کند، دیگر خیلی خسته شده بود. اما ولیعهد عربستان، که شب زنده دار است، بلینکن و تیم اش را تمام شب بیدار نگه می دارد تا بالاخره با آنها دیدار کند. بلینکن می گوید: «بن سلمان فقط چیزی بیش از یک کودک ناز پرورده نیست.» در گفت و گو بعدی، بلینکن از پادشاه عربستان درباره درخواست هایش در ازای مسیر تشکیل کشور فلسطین قبل از عادی سازی روابط با اسرائیل سوال می کند.

هیچ وقت نباید گارلند را انتخاب می کردم

این کتاب همچنین چالش های شخصی و سیاسی بایدن را مستند کرده که شامل آنچه بایدن در خلوت ترامپ را خطاب می کند، دریافت تماس تلفنی غافلگیرکننده از جورج دبلیو بوش رئیس جمهور سابق، ناامیدی بایدن از او با ما و پشیمانی او از انتخاب

و طبیعی است.» کتاب «جنگ» همچنین نگاه اجمالی به روابط خصوصی هریس با بایدن به عنوان معاون رئیس جمهور می پردازد. وودوارد می نویسد که هریس در مقطعی نگران انزوای بایدن بود و با یکی از دستیاران نزدیک او تماس گرفت. هریس به دوست بایدن می گوید: «زنگ زدم بپرسم، در واقع از شما خواهش کنم، می شه لطفاً بیشتر از قبل با رئیس جمهور صحبت کنی؟ رئیس جمهور شما را واقعاً دوست دارد. باید بیشتر از قبل با او صحبت کنی.» وودوارد می نویسد: «دستیار بایدن با معاون رئیس جمهور صادق بود. این دستیار می گوید، ببینید یکی از بزرگترین دلایلی که بایدن با من تماس می گیرد این است که من سطحی از راحتی را برایش ایجاد می کنم تا جایی که می تواند خیلی راحت درباره اینکه جو منچین چقدر احق لعنی است، حرف بزند.» معاون رئیس جمهور خندید و گفت: «این ممکن است تنها دلیلی باشد که او همچنان تا مقطعی با من راحت است. چون او می داند من تنها کسی هستم که می داند چگونه «نفرت انگیز» را تلفظ کنم.»

این بار باب وودوارد کارش را به درستی انجام داده

فرانکلین فوئر در وبسایت آتلانتیک می نویسد: «روزنامه نگار افشاگر و ترگیت حرف های نیشدار بسیاری شنیده است. از جمله از طرف من. او در شرح وقایع بایدن در کتاب جنگ، بهترین اثر خود را ارائه کرده است.» در این مرحله پایانی کار حرفه ای باب وودوارد، می توان مجموعه ای سرگرم کننده از بازخوردهای منفی کتاب هایش را منتشر کرد. با وجود آنکه همچنان بحث ادامه داری درباره شایستگی های روزنامه نگاری وودوارد وجود دارد، اما او بدون شک موفق شده بهترین نسخه تند و گزنده خود را از بین آثار افرادی مانند جوآن دیدیون، کریستوفر هیجنز و جک شیفر متمایز کند. چند سال پیش فرانکلین فوئر برای وودوارد نامه ای به این امید می نویسد که کمک او را درباره گزارشی که در حال نوشتن بود، دریافت کند. فوئر تصمیم می گیرد در خواست خود را با لایه ضخیمی از چاپلوسی که معتقد بود با روحیات باب وودوارد سازگار است، مطرح کند. وودوارد به فوئر پاسخ می دهد که تلاش می کند نامه تملق آمیز فوئر را با نقدهای منفی کتابش «وضعیت انکار» که فوئر سال ۲۰۰۶ در نیویورک تایمز منتشر کرده بود، تطبیق دهد که «شدیداً خلاف آن را نتیجه می گیرد.» پاسخ وودوارد نشان داد که او می تواند بهترین ویراستار هستی شناسی یا تئولوژی باشد.

در طول سال ها، انتقادهای فوئر از وودوارد به طور قابل توجهی نرم تر شدند. فوئر می نویسد: «موضوع این نیست که نقدها منصفانه نبودند. او روایت منابع خود از رویدادها را با احترام بیش از حد بازگو می کند.» به گفته فوئر وودوارد هر گزارش کوچکی را، هر چقدر که بی اهمیت باشد، در بوق و کرنا می کند. او صحنه ها را بدون مکث روایت می کند. اما زمانی که در جدی ترین حالت خود قرار دارد و در کتاب «جنگ»، که مهم ترین اثر حرفه ای اش به شمار می رود به ششوه جو بایدن در هدایت درگیری ها در اوکراین و خاور میانه با همان وسواس قدیمی اش جزئیات نامطلوب سیاست خارجی را بیان می کند. فوئر، وودوارد را با استعدادترین غلوکننده نسل خود می داند که چون همیشه از زود دارد جدی گرفته شود، معنی دارترین گزارش هایش را خلق می کند. وودوارد در مقدمه می نویسد به یاد دارد در سال ۱۹۸۹ کارل برنشتاین در یک مهمانی شام در نیویورک اتفاقی دونالد ترامپ را می بیند. ترامپ به برنشتاین می گوید: «فوق العاده نیست که وودوارد و برنشتاین با دونالد ترامپ مصاحبه کنند؟» دو روزنامه نگاری که به سقوط ریچارد نیکسون کمک کرده بودند روز بعد با او ملاقات کردند.

فوئر معتقد است کامالا هریس، معاون رئیس جمهور نقش کمی را در داستان بازی می کند اما در صحنه های کوتاه اش خوبی ظاهر می شود. او در «اتاق وضعیت» سوال های جدی می پرسد.

در تماس های تلفنی با بنیامین نتانیاهو، او وزنه سنگین تری را بازی می کند و درباره تلفات غیرنظامیان در غزه می پرسد. با این حال، هیچ موردی دیده نمی شود که هریس اساساً با بایدن مخالفت کند. فوئر می نویسد، کتاب وودوارد در اصل درباره دیپلماسی است. پس از اطلاعات متفرقه درباره ترامپ، که ترسناک تر از آن، نزدیکی ادامه دار رئیس جمهور سابق با ولادیمیر پوتین، اتهامی که کمپین ترامپ انکار می کند، تاریخچه جدی از درگیری ها در اوکراین و غزه وجود دارد. فوئر خود درباره این داستان ها گزارش داده است و او نمی تواند بگوید که ایرادی پیدا کرده است. هر چه باشد، فوئر اعتراف می کند که به اینکه وودوارد توانسته چندین داستان بزرگ را بخونسد که از زیر دست او در رفته، حسودی اش می شود. به گفته فوئر برخلاف پیشینیان، بایدن به وودوارد بی اعتماد بود. او به اندازه کافی سن داشت که به یاد داشته باشد چگونه یکی از کتاب های وودوارد به شکست اولین ریاست جمهوری بیل کلینتون کمک کرد. اما به نوعی بایدن و وودوارد برای یکدیگر ساخته شده بودند. این دوفرد ۸۰ ساله نمونه ای از دوران گذشته در واشنگتن هستند، زمانی که سیاست خارجی وسواس مشترک حاکمیت بود. حتی اگر وودوارد بایدن را شخصاً جالب نداند، با شنیدن واقعی به گفت و گوهای رئیس جمهور با نتانیاهو و پوتین می پردازد. او در پایان بندی خود اشاره می کند که چقدر از پوشش «تلاش های صادقانه با حسن نیت رئیس جمهور و تیم اصلی امنیت ملی برای استفاده مسئولانه قدرت اجرایی و در راستای منافع ملی» لذت می برد. وودوارد به رغم توجه خود به محتوا، نمی تواند به برخی از سوال ها درباره سیاست خارجی بایدن پاسخ دهد، با حداقل سوال کند. آیا بایدن می توانست برای تقویت اوکراین بیشتر تلاش کند؟ آیا رئیس جمهور آمریکا می توانست اسرائیل را مجبور کند آتش اش را بپذیرد؟ اما وودوارد به قضاوتی درباره ریاست جمهوری می رسد که از نظر فوئر سنجیده و منصفانه است: «بر اساس شواهدی که فعلاً موجود است، من معتقدم که بایدن و تیم اش تا حد زیادی در تاریخ به عنوان نمونه ای از رهبری استوار و هدفمند مورد مطالعه قرار خواهند گرفت.» به رغم اشتباهات فراوان دولت بایدن، حدس فوئر این است که همین اتفاق می افتد.

باب وودوارد، روزنامه نگار مشهور آمریکایی و نویسنده کتاب «جنگ» است که در سال ۱۹۷۲ زمانی که خبرنگار واشنگتن پست بود به همراه کارل برنشتاین بخش بزرگی از تحقیقات رسوایی واترگیت را انجام دادند؛ رسوایی هایی که منجر به تحقیقات متعدد دولتی و در نهایت استعفای ریچارد نیکسون، رئیس جمهور وقت شد

طرح صلح اوکراین

ولودیمیر زلنسکی طرح صلح اوکراین را در پارلمان و در حالی ارائه کرد که بخش هایی از این طرح همچنان محرمانه هستند. این طرح ۵ بند دارد و شامل دعوت برای پیوستن به ناتو، دورنمای دفاعی، بازاندگی در مقابل روسیه، رشد و همکاری اقتصادی و معماری امنیتی پس از جنگ می شود. اولکسی هونچارنکو، یکی از قانونگذاران اوکراینی خاطرنشان کرد که این طرح شامل سه متمم محرمانه است. دیوید آراخامیا، رهبر پارلمانی حزب حاکم اوکراین نیز گفت که برخی از موارد محرمانه به گروه رهبران پارلمانی ارائه می شود. ولودیمیر زلنسکی در پارلمان اوکراین گفت: «اگر از این طرح حمایت شود، ما می توانیم حداکثر تا سال آتی میلادی این جنگ را پایان بدهیم.» دعوت اوکراین برای پیوستن به ناتو نیز در رأس این فهرست ۵ بندی است. کی یف در خواست خود را در سپتامبر ۲۰۲۲ برای ملحق شدن به این ائتلاف نظامی ارائه کرد اما هنوز سیگنال روشنی از سوی متحدان دریافت نکرده است.

تهدید شیخ نعیم قاسم

در پی سخنرانی معاون دبیرکل حزب الله لبنان و تاکید دوباره او بر ادامه پشتیبانی از غزه و دفاع از ملت لبنان، رئیس رژیم صهیونیستی وی را تهدید کرد. اسحاق هرزوغ در جریان بازدید از نظامیان مجروح شده در عملیات پهلپادی حزب الله لبنان، علیه پایگاه تیپ «گولانی» در حیفاف، به تهدید شیخ نعیم قاسم، معاون دبیرکل حزب الله لبنان پرداخت. وی در تلاش برای کاهش انتقادات در پی عملیات موفق حزب الله گفت: «ما سخنرانی نعیم قاسم را شنیدیم و او نیز مانند رهبران پیشین حزب الله مرتکب اشتباه شد.» هرزوغ مدعی شد: «نعیم قاسم می خواهد که جهان فراموش کند حزب الله و دوستانش این فاجعه را برای لبنان به بار آورده اند.» وی در ادامه به تهدید شیخ نعیم قاسم پرداخت و گفت، نوبت به تروور او نیز می رسد. شیخ نعیم قاسم سه شنبه در سخنرانی تاکید کرد که مقاومت اسلامی لبنان همچنان به پشتیبانی از غزه و دفاع از لبنان و ملت آن ادامه خواهد داد و در نهایت این حزب الله است که بر رژیم صهیونیستی پیروز خواهد شد.

تقویت مواضع آمریکادر خاور میانه

رئیس جمهور آمریکا در نامه ای به کنگره، گفت که اجازه استقرار و استفاده از سامانه پدافندی «تاد» برای رژیم صهیونیستی در برابر ایران و گروه های مقاومت را داده است. جو بایدن، رئیس جمهور آمریکا با مداد چهارشنبه در نامه ای به کنگره این کشور، از دستور تقویت مواضع نیروهای آمریکایی در غرب آسیا خبر داد. بایدن در این نامه نوشت: «نیروهای ما در منطقه (غرب آسیا) مستقر خواهند ماند تا از منافع خود در برابر حملات ایران و عوامل آن محافظت کنند.» «طبق بیانیه کاخ سفید، در این نامه آمده است: «من استقرار سامانه پدافندی تاد و کربان آن در اسرائیل را تا زمانی که این موقعیت دفاعی موجه باشد، صادر کردم.» بایدن همچنین افزود: «من دستور دادم تا موقعیت نظامی خود را در خاور میانه براساس مسئولیت خود به عنوان فرمانده نیروهای مسلح بر اساس اختیارات خود تقویت کنند.» «جو بایدن» رئیس جمهور آمریکا در نامه ای به کنگره نوشت: «نیروهای مادر منطقه (غرب آسیا) مستقر خواهند ماند تا از منافع خود در برابر حملات ایران و عوامل آن محافظت کنند.»